

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende, hvorved det gøres gældende, at de anfægtede afgørelser ikke er omfattet af artikel II.5, stk. 3, litra d) i bilag II til FP7-bevillingsaftalen
2. Andet anbringende, hvorved det gøres gældende, at de anfægtede afgørelser ikke opfylder de formelle og proceduremæssige krav, der finder anvendelse, og er i strid med princippet om god forvaltningspraksis.
3. Tredje anbringende, hvorved det gøres gældende, at Kommissionens egentlige hensigt er at fuldbyrde en ulovlig modregning, snarere end at pålægge forebyggende foranstaltninger.
4. Fjerde anbringende, hvorved det gøres gældende, at de anfægtede afgørelser er støttet på Kommissionens ulovlige skønsmæssige afgørelser.
5. Femte anbringende, hvorved det gøres gældende, at de anfægtede afgørelser er ugyldige som følge af tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 12. oktober 2015 — Eurorail mod Kommissionen og INEA

(Sag T-589/15)

(2016/C 027/78)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Eurorail NV (Aalst, Belgien) (ved advokaterne J. Derenne, N. Pourbaix og M. Domecq)

Sagsøgt: Innovation and Networks Executive Agency (INEA) og Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at INEA's afgørelse af 17. juli 2015 om ophævelse af støtteaftalen (¹) i henhold til artikel 272 TEUF og om anordning om tilbagesøgning af en del af de forskud, der er blevet udbetalt til sagsøgeren, er ugyldig og ikke retskraftig, og at det endelige tilskud til sagsøgeren skal fastsættes til 951,813 EUR;
- Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen og INEA skal pålægges et kontraktretligt ansvar for det tab, som sagsøgeren led som følge af afgørelsen, og at der skal ske tilbagebetaling af et beløb på 581,770 EUR (med tillæg af rente).
- Mere subsidiært pålægges INEA/Kommissionen at tilbagekalde afgørelsen, og
- INEA og Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat følgende anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at INEA og Kommissionen har handlet i strid med deres forpligtelser i henhold til støtteaftalen. Som en følge heraf har sagsøgeren gjort gældende, at de uretmæssigt ophævede støtteaftalen og anordnede tilbagesøgning af en del af de forskud, der var blevet udbetalt til sagsøgeren.

2. Med det andet anbringende gøres gældende, at INEA og Kommissionen har handlet i strid med princippet om, at kontrakter skal opfyldes i god tro.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at INEA og Kommissionen har tilsidesat sagsøgerens berettigede forventninger.

(¹) Støtteaftale MPO/09/058/SI1.5555667 »RAIL 2« (Marco Polo II Call 2009).

Sag anlagt den 19. oktober 2015 — Europäischer Tier- und Naturschutz og Giesen mod Kommissionen

(Sag T-595/15)

(2016/C 027/79)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europäischer Tier- und Naturschutz e.V. (Much, Tyskland) og Horst Giesen (Much) (ved advokat P. Brockmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgenes påstande

— Europa-Kommissionens afgørelse af 17. august 2015, forkyndt den 24. august 2015, om at forholde sig passiv

i forbindelse med tilvejebringelsen af en europæisk foreningsret i form af et ikke længere offentliggjort lovforslag eller en ændret affattelse inden for lovlige rammer, som sidestiller grænseoverskridende aktiviteter med idéelle formål med foreninger med gevinst for øje,

subsidiært i forbindelse med harmoniseringen af de nationale forsamlings- og foreningsrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter med idéelle formål, annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes således som omhandlet i artikel 266 TEUF at tilvejebringe en lovkonform tilstand, i hvilken forbindelse yderligere forværringer som omhandlet i de to ovenstående påstande, som kan forhindre eller vanskeliggøre tilvejebringelsen af denne tilstand, skal undlades.

— Europa-Kommissionen og i givet fald intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne gør gældende, at der foreligger passivitet i forbindelse med tilvejebringelsen af en europæisk foreningsret og med ophævelsen af den bestående diskriminering og skade på den kollektive og individuelle foreningsfrihed.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fire anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af EMRK's artikel 11, artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter chartret), og almindelige retsgrundsætninger som omhandlet i artikel 6, stk. 3, TEU og artikel 20 i FN's Verdenserklæring om Menneskerettigheder
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af retten til lighed for loven (chartrets artikel 20 og EMRK's artikel 14) til skade for idéelle værdier og idéelle foreninger